

ВИЩА КВАЛІФІКАЦІЙНА КОМІСІЯ СУДДІВ УКРАЇНИ

23 липня 2018 року

м. Київ

Р І Ш Е Н Н Я № 27/дп-18

Вища кваліфікаційна комісія суддів України у складі колегії:

головуючого – Бутенка В.І.,

членів Комісії: Василенка А.В., Шилової Т.С.,

розглянувши питання щодо недостовірності (у тому числі неповноти) тверджень, вказаних суддею Вишгородського районного суду Київської області Скарлат Оленою Іванівною у декларації доброчесності судді за 2016 рік,

встановила:

Відповідно до частини першої статті 62 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» (далі – Закон) суддя зобов'язаний щорічно до 1 лютого подавати шляхом заповнення на офіційному веб-сайті Вищої кваліфікаційної комісії суддів України декларацію доброчесності судді за формою, що визначається Комісією.

Форму декларації доброчесності судді затверджено рішенням Комісії від 31 жовтня 2016 року № 137/зп-16.

Приписами частини шостої статті 62 Закону передбачено, що у разі одержання інформації, що може свідчити про недостовірність (в тому числі неповноту) тверджень судді у декларації доброчесності, Вища кваліфікаційна комісія суддів України проводить відповідну перевірку.

До Комісії 19 квітня 2018 року від Маселка Р.А. надійшла заява щодо проведення перевірки декларації доброчесності судді Вишгородського районного суду Київської області Скарлат О.І. за 2015 рік.

У заяві, зокрема, зазначено, що твердження судді у пункті 17 декларації про те, що вона не ухвалювала рішень, передбачених статтею 3 Закону України «Про відновлення довіри до судової влади в Україні», є недостовірним.

На підтвердження своїх доводів заявник посилається на прийняття суддею Скарлат О.І. постанов від 21 січня 2014 року у справі № 363/59/14-п, від 27 січня 2014 року у справі № 363/172/14-п, від 30 січня 2014 року у справі № 363/237/14-п, від 07 лютого 2014 у справі № 363/482/14-п, якими було визнано винними осіб у вчиненні адміністративного правопорушення, передбаченого статтею 122-2 Кодексу України про адміністративні правопорушення (далі – КУпАП), та накладено адміністративні стягнення у виді позбавлення права керування транспортними засобами.

Обставини цих справи, на думку Маселка Р.А., підпадають під визначення, наведене в пункті 4 частини першої статті 3 Закону України «Про відновлення довіри до судової влади в Україні», а тому дають підстави стверджувати, що твердження, зазначене суддею в пункті 17 декларації доброчесності, не відповідає дійсності.

Членом Комісії Шиловой Т.С. проведено перевірку викладених у зверненні Маселка Р.А. обставин, проаналізовано декларацію доброчесності судді за 2016 рік, копії судових рішень у справах про адміністративні правопорушення, надісланих на запит Комісії, ухвалу Вищої ради правосуддя від 23 червня 2017 року № 1751/1дп/15-17, письмові пояснення судді.

За підсумками розгляду матеріалів перевірки декларації доброчесності судді Скарлат О.І. Комісією встановлено таке.

Відповідно до Правил заповнення та подання форми декларації доброчесності судді, затверджених рішенням Комісії 31 жовтня 2016 року № 137/зп-16, у декларації доброчесності заповнюються відомості, актуальні станом на 31 грудня звітного року. У разі заповнення декларації вперше у ній зазначаються твердження щодо обставин, які мали місце упродовж усього життя особи, яка її заповнює.

У встановленому законом порядку суддя Вишгородського районного суду Київської області Скарлат О.І. 23 січня 2017 року вперше подала декларацію доброчесності судді за 2015 рік (фактично є декларацією за 2016 рік). У пункті 17 декларації суддя підтвердила, що не ухвалювала одноособово або у складі колегії рішень, передбачених статтею 3 Закону України «Про відновлення довіри до судової влади в Україні», та не підтвердила, що пройшла перевірку, передбачену цим законом (пункт 18).

З огляду на положення пункту 4 частини першої статті 3 Закону України «Про відновлення довіри до судової влади в Україні» до таких рішень, зокрема, належать рішення про накладення адміністративних стягнень на осіб, які були учасниками масових акцій протесту в період з 21 листопада 2013 року до дня набрання чинності цим законом, у вигляді позбавлення права керування транспортними засобами на підставі статті 122-2 Кодексу України про адміністративні правопорушення за невиконання водіями вимог працівника міліції про зупинку транспортного засобу та про залишення зазначених рішень без змін судом апеляційної інстанції в період з 21 листопада 2013 року до дня набрання чинності цим законом (тобто до 11 квітня 2014 року).

Суддею Вишгородського районного суду Київської області Скарлат О.І. було ухвалено постанови від 27 січня 2014 року (справа № 363/172/14-п), від 30 січня 2014 року (справа № 363/237/14-п), від 07 лютого 2014 року (справа № 363/482/14-п), від 21 січня 2014 року (справа № 363/59/14-п) щодо осіб, яких було визнано винними у скоєнні адміністративного правопорушення, передбаченого статтею 122-2 КУпАП, та накладено стягнення у виді позбавлення права керування транспортними засобами на певний строк.

Постановами від 04 березня 2014 року (справа № 363/172/14-п), від 04 березня 2014 року (справа № 363/482/14-п), від 03 березня 2014 року (справа № 363/59/14-п) ухвалених суддею Скарлат О.І., осіб звільнено від адміністративної відповідальності за статтею 122-2 КУпАП відповідно до статті 4 Закону України «Про недопущення переслідування та покарання осіб з приводу подій, які мали місце під час проведення мирних зібрань, та визнання такими, що втратили чинність деяких законів України».

Постановою апеляційного суду Київської області від 05 березня 2014 року ухвалено суддею постанову від 30 січня 2014 року (справа № 363/237/14-п) було

скасовано. Особу на підставі статті 4 Закону України «Про недопущення переслідування та покарання осіб з приводу подій, які мали місце під час проведення мирних зібрань, та визнання такими, що втратили чинність деяких законів України» звільнено від адміністративної відповідальності, провадження закрито.

Дії судді під час ухвалення зазначених рішень про притягнення осіб до адміністративної відповідальності були предметом перевірки Вищої ради правосуддя, яка рішенням від 23 червня 2017 року № 1757/1дп/15-17 встановила факт істотного порушення суддею Скарлат О.І. норм процесуального права під час здійснення правосуддя внаслідок грубої недбалості. Встановлено, що допущені суддею Скарлат О.І. грубі порушення законодавства можуть свідчити про необ'єктивний та упереджений розгляд справ, що кваліфікується як порушення присяги і є підставою для внесення подання про звільнення судді з посади. Водночас у зв'язку з тим, що строк притягнення судді до дисциплінарної відповідальності сплинув, у притягненні до дисциплінарної відповідальності судді Скарлат О.І. відмовлено, а дисциплінарне провадження – припинено.

Стосовно зазначених обставин суддею надано письмові пояснення, в яких вона вказує про те, що дійсно ухвалювала судові рішення у справах про адміністративні правопорушення № 363/59/14-п, № 363/172/14-п, № 363/482/14-п, № 363/237/14-п. Проте наміру приховати вказані справи вона не мала. Станом на момент подання декларації доброчесності судді вперше результати перевірки Вищою радою правосуддя заяви голови ГС «Українська Спілка Автомайдан» Михайловського А.В. були відсутні, а рішення Вищої ради правосуддя щодо перевірки вказаних заяв ухвалено тільки у 2017 році. Під час розгляду цих адміністративних справ жодна особа, яка притягалася до адміністративної відповідальності, не вказувала на те, що вона є учасником масових акцій протесту, матеріали справ про адміністративні правопорушення також не містили таких відомостей. На момент подання декларації доброчесності суддя вважала, що інформацію про розгляд цих справ необхідно зазначити лише у разі ухвалення відповідного рішення Вищою радою правосуддя.

Оцінивши у сукупності викладені обставини, Комісія вважає, що суддя ще у 2014 році була обізнана про ухвалення нею одноособово рішень, передбачених статтею 3 Закону України «Про відновлення довіри до судової влади в Україні», що підтверджується прийняттям нею, а також апеляційним судом Київської області постанов про звільнення осіб від адміністративної відповідальності за статтею 122-2 КУпАП відповідно до статті 4 Закону України «Про недопущення переслідування та покарання осіб з приводу подій, які мали місце під час проведення мирних зібрань, та визнання такими, що втратили чинність деяких законів України».

Згідно з положеннями частини сьомої статті 62 Закону зазначення у декларації доброчесності завідомо недостовірних (у тому числі неповних) тверджень мають наслідком дисциплінарну відповідальність, установлену цим Законом.

Таким чином, викладене може свідчити про вчинення суддею дій, передбачених пунктом 19 частини першої статті 106 Закону, а саме декларування завідомо недостовірних (у тому числі неповних) тверджень у декларації доброчесності судді.

Ураховуючи наведене, Комісія дійшла висновку про направлення до Вищої ради правосуддя інформації щодо викладених обставин для вирішення питання про відкриття дисциплінарної справи чи відмову у її відкритті стосовно судді Вишгородського районного суду Київської області Скарлат Олени Іванівни.

Керуючись статтями 62, 93, 101 Закону, розділом VI Регламенту Вищої кваліфікаційної комісії суддів України, Комісія

вирішила:

визнати підтвердженою інформацію про недостовірність (у тому числі неповноту) тверджень, вказаних суддею Вишгородського районного суду Київської області Скарлат Оленою Іванівною у декларації доброчесності судді за 2015 рік, подану 23 січня 2017 року.

Звернутися до Вищої ради правосуддя для вирішення питання про відкриття дисциплінарної справи чи відмову у її відкритті стосовно судді Вишгородського районного суду Київської області Скарлат Олени Іванівни.

Головуючий

В.І. Бутенко

Члени Комісії:

А.В. Василенко

Т.С. Шилова